

melse, jeg ikke er saa glad ved. Den gaar ud paa, at saadanne Traktorer eller Motorkøretøjer kan føres af en 15 Aars Dreng. Selv om et saadant Køretøj ikke bevæger sig med stærk Hastighed, saa man kan hævde, at der ikke behøves saa mange Foranstaltninger overfor det som overfor et Køretøj, der gaar meget hurtigt, vil jeg dog mene, at en 15 Aars Dreng ikke har meget Herredømme over sin Hjerne og over den Maskine, han sidder og passer, og indenfor Kommissionen har man da ogsaa ment, at Alderen burde sættes til 16 Aar. Jeg vil imidlertid mene, det er rigtigst at blive staaende ved den Alder, som er gældende i Øjeblikket, nemlig 18 Aar, thi der kan meget vel ske Ulykker med saadanne Køretøjer; om ikke andet saa kan den paagældende Dreng køre i Grøften og blive dræbt. Jeg synes, det er uforsvarligt at lægge Maskinkraften ind under en 15 Aars Drengs Styrelse og Ledelse.

Samme Paragraf giver endvidere Tilladelse til at køre hurtigere ved Befordring af syge — jeg tænker paa Brandbiler o. lign. Endog private Bilejere kan, hvis de kører med syge, faa Lov til at overskride den fastsatte Hastighedsgrænse, naar de fører et bestemt Mærke. Der kunde maaske være Anledning til at tage under Overvejelse, om lignende Fritagelser for at følge Lovens Bestemmelser ikke ogsaa bør gives i andre Tilfælde; jeg synes, det, der her er indført i Loven, har en vis Berettigelse.

I en anden Paragraf tales der om Os og Spektakel, og det hedder, at et Motorkøretøj maa ikke lave uforholdsmæssig Støj eller medføre uforholdsmæssig Udvikling af Røg. Hvad er „ufornøden“? Det er jo et i høj Grad elastisk Begreb. Hvis man kunde fastsætte noget indenfor en bestemt Ramme, vilde det være af stor Betydning; jeg tænker f. Eks. paa, at en, som er i Besøg, har en Motorcykle og skal starte Kl. 12—1 om Natten, medens Folk ligger i deres søde Søvn, naar han begynder at knalde, saa at han vækker hele Nabolaget, eller paa, at den ene Bil efter den anden udspyr Os efter sig. Det er Ting, som er overordentlig ubehagelige for de paagældendes Medmennesker, og det er Ting, som man skulde se at komme til Livs, men hvordan kan man komme dem til Livs? Jeg tror ikke, Ordet „ufornøden“ gør det.

Den Bredde, Køretøjerne maa have, er fastsat til 230 cm. I denne Forbindelse savner jeg en Fastsættelse af Bredden af det Læs, man kører med. Det er ikke ualmindeligt ude paa Landevejene at træffe meget brede Halmlæs eller Biler,

der kommer med Risbrænde eller har brede Ægkasser, der rager ud til begge Sider, Maskintøj o. s. v. Det er Ting, der hindrer den almindelige Færdsel, hindrer det frie Udsyn, og som derfor kan virke meget ubehageligt og generende.

Saa har man i Loven fastsat Motorkøretøjernes Egenvægt. Der staar, at den højst maa udgøre 8 000 kg; denne Vægt kan dog ændres, for saa vidt Kommunalbestyrelserne vil gøre det indenfor deres Omraade. Jeg mener, at der i alle Tilfælde bør fastsættes en Vægtgrænse. Der maa godt være et vist Spillerum, men jeg synes, der maa være en Maksimumsgrænse, som selv ikke Kommunalbestyrelser kan overskride. Til Trods for at jeg altid hævder den frie Bestemmelsesret og det kommunale Selvstyre, vil jeg alligevel mene, at her er et Omraade, hvor det var rart, om der blev sat et Maksimum.

I § 4 staar der, at naar Amsraadet eller Byraadet har vedtaget et eller andet, kan Ministeren omgøre det. Det vil vist i mange Tilfælde blive ubehageligt for Ministeren, og jeg vil da foreslaa, at man i alt Fald finder et andet Udtryk, det synes at være noget søgt. Jeg er enig med det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) i, at det ogsaa vil kunne volde Ministeriet nogen Ubehagelighed, naar et Amsraad eller Byraad er blevet enig om en bestemt Ting, saa at skulle kunne sige: Det kan vi ikke tiltræde, det maa forandres.

En glædelig Ting i Forslaget er Kravet om at komme bort fra de massive Ringe. De meget svære Lastbiler med massive Ringe har foraarsaget store Ulykker og mange Tab, idet Bygningerne i Gader med ældre Bebyggelse, specielt i smalle Gader, men ogsaa i ret brede, ligefrem danser, naar der kører et saadant Uhyre forbi. Jeg ved af Erfaring, at en saadan Ejendom kan slaa Revner, og at det næsten kan være nødvendigt at underbygge den, fordi den har lidt ved disse Rystelser. Bjereren er, saa vidt jeg forstaar Lovgivningen, ganske uheldigt stillet. Han har ingen Steder at rette sit Erstatningskrav imod. Samfundet giver ham ikke noget, og den, der kører forbi, har Lov til at køre og skal heller ikke give ham noget. Men kunde man forbyde disse kompakte Ringe, mener jeg, der vilde være naaet meget. Der er for at lette Overgangen sat en Tidsfrist paa 6 Aar, og jeg erkender, at det er en lang Tid. Paa den anden Side bør man tage et vist Hensyn til de Men-